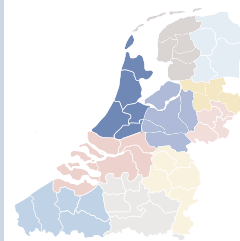

Het hoogste bestuurlijke orgaan van de Coöperatie CRV is de ledenraad van 87 veehouders. Deze veehouders vertegenwoordigen de leden van de tien districten in Nederland en Vlaanderen. Wat kenmerkt de verschillende districten? En hoe kijken bestuurders naar de toekomst? Veeleert brengt het in een serie in beeld. **Deze keer: West-Nederland.**

District West-Nederland in cijfers

aantal mpr-bedrijven	1.436
aantal koeien/mpv-bedrijf	95
gemiddelde leeftijd koeien	5.01
rollend jaargem. mpr-koeien	8.546 4,35 3,55

Koeien delen ruimte met veel mensen in West-Nederland

De druk op grond is groot in het dichtbevolkte district West-Nederland. Koeien moeten er de schaarse ruimte delen met een groeiende bevolking. Het belet veehouders in Noord- en Zuid-Holland niet om hun koeien volop te weiden en daarvoor aandacht te vragen in het fokkerijbeleid van CRV.

De stad is nooit ver weg op het platteland van het CRV-district West-Nederland. Het omvat globaal de provincies Noord- en Zuid-Holland, de provincies met veruit de meeste inwoners en de hoogste bevolkingsdichtheid van Nederland. ‘Op deze verstedelijking wordt door ondernemers in ons district vaak succesvol ingespeeld met tweede takken naast het melkvee, zoals zuivelverwerking en kaasmakerij, huisverkoop, horeca, recreatie en zorglandbouw’, vertelt Dirk Rooker. Hij heeft samen met zijn broer Frank een melkveebedrijf in Aartswoud en is voorzitter van het bestuur van dit district. ‘De contacten met burgers zetten veel veehouders ook aan het denken over de relaties tussen stad en platteland. Dit vertaalt zich in diverse initiatieven om deze relaties te versterken’, ziet de bestuurder.

District met hoogste aandeel weidegang

Uit cijfers van het Centraal Bureau voor de Statistiek blijkt dat de koeien op meer dan 95 procent van de melkveebedrij-

ven in Noord- en Zuid Holland weidegang krijgen. De westelijke provincies zijn daarmee de provincies met het grootste aandeel weidegang in Nederland. Het hoge aandeel weidegras in het rantsoen verklaart wellicht de gemiddeld iets lagere melkproductie in dit district. Maar ook de enkele maanden hogere gemiddelde levensduur van de koeien is mogelijk deels te danken aan het feit dat de koeien een belangrijk deel van hun leven in de weide doorbrengen. ‘De aandacht voor weidegang leidt in gesprekken met leden wel eens tot discussies over de fokkerijkoers van CRV’, vertelt Rooker. ‘Leden vragen zich soms af of het fokprogramma van CRV passende stieren oplevert voor bedrijven waar een groot deel van het rantsoen uit weidegras bestaat. Zo staan op alle bedrijven waar CRV de voeropname van koeien meet, de dieren jaarrond op stal. Ook op de CRV-testbedrijven, waar stiermoeders hun potentie tonen in de praktijk, speelt weidegang een beperkte rol’, geeft de voorzitter aan en benoemt daarmee wat er leeft bij een deel van de leden.

Op het bedrijf van de bestuurder krijgen de koeien volop weidegang en hij ziet dat dochters van CRV-stieren in dit systeem prima functioneren. Persoonlijk twijfelt hij dan ook niet aan de geschiktheid van CRV-genetica voor weidebedrijven. ‘Maar om dat aan de leden te tonen zouden we de koplopers in het fokprogramma graag in ons eigen district willen laten zien, bijvoorbeeld op een bedrijf dat stiermoeders test’, verwoordt Rooker een wens van het districtsbestuur. ‘Nu moeten we daarvoor een flink eind reizen. Het zou mooi zijn als we ook een testbedrijf in West-Nederland zouden hebben. En dan natuurlijk het liefst een bedrijf waar de koeien volop weiden.’

Druk op de grond

Met de drie grootste steden van Nederland binnen de districtsgrenzen is de druk op de grond groot in West-Nederland. Een groeiende bevolking vraagt steeds meer ruimte, niet alleen voor de bouw van woningen, maar bijvoorbeeld ook voor de inrichting van bedrijventerreinen en de aanleg van infrastructuur. Dit heeft een sterk oprijvend effect op de grondprijzen.

Verstedelijking is echter niet de grootste bedreiging voor de melkveehouderij in West-Nederland. Zo ligt een groot deel van het veenweidegebied van het Groene Hart in dit district. Hier draagt de melkveehouderij – ook economisch – het landschap. Discussies over bodemdaling, veenoxidatie en waterpeilverhoging raken de sector dan ook hard en veroorzaken onzekerheid over de toekomst voor leden in dit gebied. Daarnaast is vrijwel de volledige kustlijn van de provincies Noord- en Zuid-Holland aangemerkt als Natura 2000-gebied met mogelijk grote gevolgen voor veehouders die boeren in de nabijheid van duingebieden.

Van een heel andere orde is de concurrentie op de grond in

Het bestuur van het district West-Nederland, v.l.n.r.: Janneke van der Scheer, Corina van Vliet, Adri Broekhuijse, Jaap Honingh, Mike Kroes, Dirk Rooker (voorzitter), Jolanda Griffioen en Gertrud Portegies

grote delen van Noord-Holland van telers van bloembollen en vollegrondsgroenten. Overigens vinden telers en veehouders hier elkaar al jaren als het gaat om uitwisseling van grond. Veel gewassen vragen een ruime vruchtwisseling. Ondanks deze bedreigingen ziet Rooker dat in West-Nederland relatief veel gemotiveerde jonge ondernemers klaar staan als bedrijfsopvolger, waaronder opvallend veel jonge vrouwen. ‘Het zou mij niet verbazen als er in ons district nu meer vrouwelijke dan mannelijke bedrijfsopvolgers zijn’, stelt de voorzitter. ‘Een goede zaak. De melkveesector in West-Nederland emancipeert in rap tempo.’ |

Wintershow Middenmeer blijft feestje met hoge kwaliteit

Dat op woensdag 8 maart in de manege van de Wieringermeerruiters in Middenmeer de 31e editie van de wintershow voor Noord-Holland wordt georganiseerd, was vooraf geen zekerheid. Twee jaar geleden gooide het coronavirus nog roet in het eten en vorig jaar moest de wintershow worden verzet naar het voorjaar.

‘Het aantal inzenders en dieren staat bovendien al jaren onder druk’, vertelt de voorzitter van het bestuur, Jaap Honingh. ‘Ook hier stoppen veehouders en groeien bedrijven, waardoor er minder tijd is om met koeien naar de keuring te gaan’, noemt hij als verklaring. De organisatoren werken echter hard om het evenement in de benen te houden. Zo benadert het bestuur actief jonge veehouders. ‘We bieden hen aan om een keer mee te kijken of ze dieren op stal hebben die ze zouden kunnen inzenden’, vertelt Honingh. ‘Als dat niet zo is, adviseren we hen ook om niet mee te doen. Want het is natuurlijk heel demotiverend als je bij je eerste deelname gelijk achteraan eindigt. Dan is de lol er snel af.’ Overigens is het volgens Honingh niet de

kwantiteit, maar de kwaliteit die telt. ‘Met ongeveer tachtig koeien op de keuring zijn wij dik tevreden. Dat past mooi in de manege en de kwaliteit in de top is vaak hoog. Menig dier dat hier kampioen is geweest, liep ook op nationaal niveau vooraan’, vertelt hij.

Keuring levendig houden

Het bestuur zal er volgens de voorzitter alles aan doen om de wintershow levendig te houden. ‘Keuringen blijven een mooie gelegenheid om de melkveehouderij aan een breed publiek te presenteren. We hebben hier ieder jaar duizend bezoekers en dat zijn echt niet alleen veehouders.’

Op de show zijn ook de ontwikkelingen in de fokkerij te volgen. ‘De huidige topdieren zijn beter in balans dan die van tien jaar geleden. Aan deze dieren kunnen veehouders bovendien de kwaliteit van hun eigen veestapel afmeten. Dat blijft belangrijk, want een goed exterieur draagt bij aan een lange levensduur’, benadrukt Honingh. ‘Daarbij is zo’n evenement ook gewoon hartstikke leuk. De wintershow is voor ons een jaarlijks feestje.’

